

Matúš 28,1-10: „*Po sobote, ... prišla Mária Magdaléna a iná Mária pozrieť hrob. A hľa, nastalo veľké zemetrasenie, lebo Pánov anjel zostúpil z neba. Prišiel, odvalil kameň a posadil sa naň. Jeho vzhľad bol ako blesk a jeho rúcho biele ako sneh. Strážcovia sa pred ním triasli od strachu... Ale anjel povedal ženám: Vy sa nebojte! Viem totiž, že hľadáte Ježiša, ktorý bol ukrižovaný. Niet Ho tu, lebo bol vzkriesený, ako povedal. ... rýchlo choďte povedať Jeho učeníkom, že bol vzkriesený z mŕtvych a predchádza vás do Galiley. Tam Ho uvidíte. Rýchlo odišli od hrobu a so strachom i s veľkou radosťou to bežali oznámiť Jeho učeníkom. Vtom sa Ježiš stretol s nimi a povedal: Budte pozdravené! Ony pristúpili, objali Mu nohy a klaňali sa Mu. Vtedy im Ježiš povedal: Nebojte sa! Choďte, oznámte mojim bratom, aby išli do Galiley. Tam ma uvidia!“*

Naši drahí bratia a sestry, už pri prvých slovách nás môže prekvapiť aktivita žien z príbehu. Ježiš už je dva dni v hrobe a oni idú, aby Mu naposledy poslúžili a preukázali svoju oddanosť, náklonnosť a láskavosť. Vážili si Ho ako svojho učiteľa a proroka. Mnohým z nich preukázal svoje odpustenie, milosť a milosrdenstvo. Pozdvihol ich z bahna hriechu (Mária Magdaléna). A teraz im chyboval. Tak, ako naši blízki chybujú nám. Nechceli Ho opustiť, nechceli byť bez Neho. Nestáli nečinne, ale prišli, aby Mu ešte aspoň raz mohli poslúžiť.

Židovský kalendárny systém im neumožnil sa s Ním dostatočne rozlúčiť na Veľký piatok. A tak to chceli urobiť teraz. V nedeľu ráno sa vydávajú k hrobu. Nevieme, čo im cestou bežalo hlavou – máme v evanjeliách poznámku, že sa báli, ako odsunú ťažký kameň od Ježišovho hrobu; možno im hlavou bežali okamihy, ktoré s Ježišom prežili; možno rozmýšľali, prečo sa to všetko muselo stať..... Toto nevieme, ale vieme a čítame, že keď prišli k hrobu, zažili niečo, čo si nepredstavovali ani vo svojich najtajnejších myšlienkach a túžbach. Nielen, že **hrob bol otvorený** a oni nemuseli riešiť realitu, ako odvaliť ťažký kameň. **Navyše tam sedel anjel, vojaci boli ohromení strachom, hrob bol prázdny a Ježiš bol vzkriesený a živý.** Bolo toho viac, ako dokázali uniesť. Preto aj ich reakcia je pre nás až zarážajúca – striedanie strachu a radosti, objímanie Ježišových nôh a klaňanie sa Mu....

To, čoho práve boli svedkami, bol zázrak v pravom slova zmysle. Vrátil sa im niekto, koho nečakali, koho už oplakali a ktorého učenie chceli žiť ako znak úcty ku svojmu Majstrovi. Mohli vidieť, mohli počuť, mohli sa dotknúť skutočnosti, ktorá im zvestovala: **Po utrpení príde pokoj a utíšenie bolesti; po smútku a strachu príde radosť a nová nádej; po smrti prichádza vzkriesenie a dar života.**

Aj dnešný svet potrebuje radostné správy. Potrebuje počuť, že po utrpení príde pokoj a po smútku a strachu príde radosť a nová nádej. Potrebuje počuť, že je tu niekto, kto im môže pomôcť prežiť v ťažkých situáciách a obdobiach života.

Anjel a neskôr aj Ježiš posielajú ženy k zarmúteným učeníkom. Posielajú ich so správou plnou radosti a potešenia. Ich správa bola trefná – neboli to slová falošnej útechy, alebo informačné šumy či hoaxy – to povzbudenie pre učeníkov prišlo v podobe potvrdenia slov, ktoré im povedal Ježiš a to, že ich predíde do Galiley a tam sa stretnú.

Učeníci veľmi trpeli tým, čo sa stalo. Ježiš ich na to celé pripravoval, ale na smrť svojho blízkeho sa človek pripraví len ťažko. Je to vždy veľmi bolestivé, ak nás opúšťa niekto, na kom nám veľmi záleží. A preto ich správa žien zasiahla ako blesk z neba. Hneď neverili. Dvaja rýchlo utekajú k hrobu, aby sa presvedčili. Ale – zasvietila nádej. **Jeho slová boli pravdivé. Ježiš bol vzkriesený z mŕtvych, Ježiš žije!**

Cirkevný kalendár v sebe skrýva mnoho sviatkov a slávností

a Veľkonočný pondelok je jedným z nich. Je to, spolu s Veľkonočnou nedeľou, sviatok radosti. A my sme zvaní, aby sme sa s touto radosťou podelili. Rozprávajte sa o nej vo svojich rodinách, povzbudzujte sa ňou. **Veď Ježiš žije!** On porazil, hriech a s ním všetky choroby, pokušenia a bolesti a strádania sveta. On porazil moc smrti!

A čo to znamená pre naše životy? Celý cirkevný rok nás sprevádza dejinami spásy. Začína stvorením sveta, pokračuje pádom ľudstva do hriechu, odlúčením od Boha a vrcholí naplnením Božieho plánu záchranu človeka – mňa i teba. Ježišovou obeťou a Jeho vzkriesením je nám všetkým opäť otvorená cesta k nebeskému Otcovi.

Cesta je otvorená – a predsa toľko ľudí tú cestu nevie nájsť. Je to s nami rovnaké ako so životmi ľudí opísanými na stránkach Biblie. Musí k nám prehovoriť samotný Boh, aby sme túto cestu našli. Tak, ako prehovoril k ženám pri hrobe, ako sa prihovára učeníkom po svojom vzkriesení, ako sa prihovára ľuďom starej zmluvy. Možno, že nám chybujú prechádzky pod hviezdnatou oblohou, ako to robil Abrahám; či spánok na kamení, ako to urobil Jákob; alebo výpravy do hôr púšte, ako to robil Mojžiš... Tam sa stretávali so svojím Bohom a vnímali Jeho prítomnosť. Prijímali od Neho posolstvo pre svoje životy, aby vedeli, kam majú ísť a čo majú konať.

Náš nebeský Otec sa k nám prihovára aj dnes. Možno to tak nevnímame, ale **práve v týchto dňoch je nám nebeským Otcom darovaný čas k tomu, aby sme Ho hľadali, aby sme Mu vyšli v ústrety a nachádzali v Jeho blízkosti novú nádej, novú istotu Jeho existencie, novú odvalu viery bojovať s ťažkosťami, pokušeniami, strachom.** Boh totiž nemlčí a nič Ho nemôže umlčať, dokonca ani ukrižovanie, smrť a zatvorený hrob. On hovorí a zvestuje nám aj tým nádherným príbehom vzkriesenia svoju lásku. Počujeme?

Ježiš nie je len legenda. Ježiš je živý. Zvestovali to ženy, ktoré prišli k hrobu, zvestovali to učeníci, zvestuje to Biblia, zvestujú to dodnes životy odvážnych Božích svedkov. Zvestujeme to aj my dnes, medzi sebou, svojou ochotou modliť sa jeden za druhého, spoločne si čítať z Božieho Slova a vrátiť sa k rodinným pobožnostiam, pri speve piesni, pri vzájomných povzbudeniach a posilneniach Božím Slovom, keď si navzájom slúžime a pomáhame.

Ježiš chce žiť v našich životoch. Chce byť s nami v moci svojho Svätého Ducha. Túži s nami kráčať po tej otvorenej ceste k nebeskému Otcovi, ktorého náručie na nás čaká. Teší sa, keď vidí našu túžbu po spoločenstve s Ním i s Jeho i naším Otcom.

Nech každá nedeľa, každý sviatok či slávnosť je príležitosťou utvrdiť sa v tom, že cesta k Bohu je otvorená. Ježiš Kristus žije a my raz budeme žiť s Ním. Haleluja. Amen.